

Uzasadnienie

Zarządzenie stanowi wykonanie upoważnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawartego w art. 13 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody i sporządzono go w celu:

- 1) uregulowania stanu prawnego rezerwatu. Rezerwat został uznany rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. Nr 161, poz. 1101). Funkcjonuje on w obrocie prawnym w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajoznawczych torfowiska o bogatej faunie i florze, w tym rzadkiej i chronionej. Zarządzenie to, jako akt prawny wydany przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w grudniu 1998 r. na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z późn. zm.) utraciło moc. Utrata mocy zarządzenia jest wynikiem reformy ustrojowej państwa, w efekcie której wprowadzono w życie zmiany delegacji ustawowych określonych przepisem art. 105 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872) oraz art. 80 pkt 7 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668). Dotychczasowe upoważnienia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w zakresie rezerwatów przyrody zostały przekazane wojewodom. Zmianie uległ zarówno rodzaj aktu wykonawczego oraz organ upoważniony do wydania tego aktu. Do dnia wejścia w życie tej ustawy aktem wykonawczym były rozporządzenia i zarządzenia Ministra, a według zmienionych przepisów akty prawa miejscowego w formie rozporządzeń wojewodów. Ustawodawca przepisami tymi wskazał równoległe, że dokonane zmiany delegacji ustawowej rodziły obowiązek wydania przez wojewodów nowych przepisów wykonawczych zastępujących przepisy wydane przez Ministra. Jako ostateczną datę obowiązywania dotychczasowych przepisów wykonawczych określono w sposób kategoryczny i jednoznaczny na dzień 30 września 1999 r. Wskazać przy tym należy również, że stan ten nie oznacza likwidacji rezerwatu, gdyż kolejne ustawy o ochronie przyrody oraz akty wykonawcze do tych ustaw podtrzymały jego byt. W pierwszym rzędzie należy wskazać, że rezerwaty przyrody są obszarami specjalnymi, wyróżniającymi się specyficzną strukturą organizacyjną ukształtowaną szczególnym reżimem materialnego prawa administracyjnego czyli wyspecjalizowanymi zakazami i nakazami w nim obowiązującymi. Znalazło to swoje odzwierciedlenie w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21). Ustawodawca przepisem art. 6 ust. 1 tej ustawy wskazał, że rezerwaty przyrody utworzone do dnia 31 grudnia 1998 r. (rezerwat został powołany do życia z dniem 29 grudnia 1998 r.) na podstawie dotychczasowych przepisów stają się rezerwatami przyrody w rozumieniu art. 1 pkt 20 lit. b) niniejszej ustawy. Ustawodawca poddając rezerwaty nowej ustawie sprawił, że przepisy materialne kreujące na ich terenie stan prawny na podstawie poprzedniej ustawy, stały się przepisami poddanymi nowej regulacji prawnej. Uchwalając ten przepis nałożył on jednocześnie na wojewodów obowiązek ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa wykazu rezerwatów przyrody położonych na terenie województwa, a utworzonych przed 31 grudnia 1998 r. Wojewoda Mazowiecki wypełniając ten obowiązek ogłosił taki wykaz rozporządzeniem nr 274 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody zlokalizowanych na terenie województwa mazowieckiego i utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., w którym rezerwat został uwzględniony. Kolejne przedłużenie funkcjonowania rezerwatu stanowi przepis art. 153 ustawy o ochronie przyrody z 2004 r., zgodnie z którym, wymienione w nim

formy ochrony przyrody utworzone przed dniem wejścia w życie cyt. ustawy, w tym rezerwaty przyrody, stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu tej ustawy. Powyższe pozwala stwierdzić, że akt prawny wydany w sprawie rezerwatu utracił swoją moc jednak nie oznacza to likwidacji samego rezerwatu, będącego w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody formą ochrony przyrody, która mogłaby nastąpić w sytuacji wydania stosownego aktu znoszącego rezerwat. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody utworzenie lub powiększenie rezerwatu, jest celem publicznym w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami. Sam fakt istnienia rezerwatu (cel publiczny) wywołuje konsekwencje natury prawnej, tj. wprowadzenie poprzez art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody szeregu obostrzeń w sposobie jego użytkowania, skierowanych do każdego podmiotu. Ustawowe ograniczenie sposobu użytkowania gruntów stanowiących rezerwat wywołuje skutki *erga omnes*, określające także sposób wykonywania przysługującego właścicielowi prawa własności, tworząc w ten sposób dla niego *sui generis* służebność gruntową. Tak zdefiniowane prawo czyni regulację prawną normującą sprawę rezerwatu powszechnie obowiązującym źródłem prawa miejscowego, które z chwilą wprowadzenia w życie, w znaczący sposób wpływa na określone skutki prawne, w tym o znaczeniu gospodarczym, w stosunku do wszystkich podmiotów, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym jego oddziaływania. Taki stan prawny sprawia, że funkcjonowanie rezerwatu, jako formy ochrony przyrody, wyłącznie w oparciu o przepisy ustawy o ochronie przyrody, wymusza przeprowadzenie nowelizacji aktu uznającego rezerwat, poprzez wydanie w jego sprawie przepisu wykonawczego, w formie powszechnie obowiązującego aktu prawa miejscowego;

- 2) dostosowania przebiegu granicy rezerwatu do obowiązującego podziału ewidencyjnego. Punktem wyjściowym przy określaniu granicy rezerwatu był akt prawny uznający tę formę ochrony, zgodnie z którym za rezerwat uznano obszar wód, łąk i nieużytków o powierzchni 184,92 ha, położony w gminie Łyse w województwie ostrołęckim. W skład rezerwatu wszedł obszar położony w granicach administracyjnych gminy Łyse, oznaczony w ewidencji gruntów obrębem Serafin jako działki nr od 183 do 195, 196/1, 196/2, od 197 do 201, od 303 do 346, 347/1, 347/2, od 348 do 373, 374/127A1, 375/127A2, 507, 510, 514, 515. W związku z tym, że zgodnie z zarządzeniem granicę rezerwatu wyznacza linia będąca sumą obszaru ww. działek ewidencyjnych, jako podstawę jej opracowania na potrzeby niniejszego projektu zarządzenia przyjęto granice działek na dzień uznania rezerwatu, w oparciu o które określono współrzędne granicy w układzie państwowym, wyznaczające linię odniesioną do aktualnie obowiązującej ewidencji gruntów. Granice rezerwatu obowiązujące na dzień jego uznania zostały określone na mapach klasyfikacji gruntów, wniesionych na mapę ewidencyjną zgodną ze stanem na rok 1994. Mapy te prowadzono w układzie lokalnym i granice działek i użytków nie były określone współrzędnymi w układzie państwowym. Opracowania te są bardzo niedokładne zarówno z uwagi na technologię wykonania mapy jak i na małą ich skalę. Określając współrzędne punktów załamania granicy rezerwatu zeskanowano archiwalny pierwotny rysunek mapy ewidencyjnej, uzyskane w ten sposób rastry nałożono na aktualną mapę ewidencyjną. Z racji małej dokładności zeskanowanych map archiwalnych podjęto decyzję o podzieleniu jej na segmenty. Przeprowadzono kalibrację rastrów wybierając dla każdego segmentu kilkanaście punktów jednoznacznie określonych na mapie archiwalnej i aktualnie obowiązującej, były to najczęściej punkty trójgraniczne. Uzyskany średni błąd kalibracji równy 0,49 metra przy czym błąd maksymalny punktów wahała się w przedziale 1 – 2 metry. W efekcie kalibracji określono współrzędne punktów załamania granic rezerwatu zgodnych ze stanem na dzień jego uznania, w aktualnie obowiązującym układzie współrzędnych – układ 1992. W wyniku tak przeprowadzonych prac uzyskano następujące dane:

uznania rezerwatu					
Stan na 14.09.2015 r.		Stan na 31.12.1994			
Działka ewidencyjna	Powierzchnia działek ewidencyjnych	Działka ewidencyjna	Powierzchnia działek ewidencyjnych	Klasa użytkowania	Powierzchnia klas użytkowania
183	1,2530	183	1,25	N	1,2530
184	1,2350	184	1,24	N	1,2350
185	1,4200	185	1,42	N	1,4200
186	2,2050	186	2,21	N	2,2050
187	1,3020	187	1,30	N	1,3020
188	2,7340	188	2,73	N	2,7340
189	1,1240	189	1,10	W-ŁVI	0,0209
189		189		N	1,1031
190	0,4040	190	0,38	W-ŁVI	0,0227
190		190		N	0,3813
191	0,1870	191	0,17	W-ŁVI	0,0140
191		191		N	0,1730
192	1,9560	192	1,94	W-ŁVI	0,0147
192		192		N	1,9413
193	2,9120	193	2,91	N	2,9120
194	0,9510	194	0,95	N	0,9510
195	4,6010	195	4,60	N	4,6010
197	2,4310	197	2,38	W-ŁIV	0,0497
197		197		N	2,3813
198	0,8490	198	0,79	W-ŁVI	0,0527
198		198		N	0,7963
199	1,1990	199	1,15	W-ŁIV	0,0060
199		199		ŁVI	1,1453
199		199		W-ŁVI	0,0477
200	2,3520	200	2,24	W-ŁIV	0,0529
200		200		N	2,2430
200		200		W-ŁVI	0,0561
201	0,9270	201	0,87	W-ŁIV	0,0485
201		201		N	0,8728
201		201		W-ŁVI	0,0057
303	1,8150	303	1,81	W-ŁVI	0,0196
303		303		N	1,7954
304	1,9810	304	1,96	W-ŁVI	0,0166
304		304		N	1,9644
305	1,9510	305	1,93	W-ŁVI	0,0158
305		305		N	1,9352
306	1,8800	306	1,86	W-ŁVI	0,0164
306		306		N	1,8636
307	1,9980	307	1,98	W-ŁVI	0,0161
307		307		N	1,9819
308	2,0100	308	1,99	W-ŁVI	0,0167
308		308		N	1,9933
309	1,9200	309	1,90	W-ŁVI	0,0159

309		309		N	1,9041
310	1,9720	310	1,95	W-ŁVI	0,0162
310		310		N	1,9558
311	2,0860	311	2,07	W-ŁVI	0,0162
311		311		N	2,0698
312	1,9910	312	1,97	W-ŁVI	0,0152
312		312		N	1,9758
313	2,0920	313	2,07	W-ŁVI	0,0170
313		313		N	2,0750
314	2,0490	314	2,03	W-ŁVI	0,0166
314		314		N	2,0324
315	2,0550	315	2,04	W-ŁVI	0,0180
315		315		N	2,0370
316	2,0290	316	2,03	W-ŁVI	0,0166
316		316		N	2,0124
317	2,0220	317	2,00	W-ŁVI	0,0160
317		317		N	2,0060
318	1,9970	318	1,98	W-ŁVI	0,0176
318		318		N	1,9794
319	2,0710	319	2,07	W-ŁVI	0,0164
319		319		N	2,0546
320	2,0080	320	1,99	W-ŁVI	0,0161
320		320		N	1,9919
321	2,0760	321	2,06	W-ŁVI	0,0183
321		321		N	2,0577
322	1,9980	322	2,00	W-ŁVI	0,0170
322		322		N	1,9810
323	2,1250	323	2,11	W-ŁVI	0,0175
323		323		N	2,1075
324	2,0110	324	1,99	W-ŁVI	0,0183
324		324		N	1,9927
325	2,1540	325	2,15	W-ŁVI	0,0180
325		325		N	2,1360
326	2,0310	326	2,03	W-ŁVI	0,0177
326		326		N	2,0133
327	1,7570	327	1,74	W-ŁVI	0,0161
327		327		N	1,7409
328	2,1430	328	2,12	W-ŁVI	0,0181
328		328		N	2,1249
329	1,9280	329	1,93	W-ŁVI	0,0172
329		329		N	1,9108
330	2,1320	330	2,11	W-ŁVI	0,0193
330		330		N	2,1127
331	2,0250	331	2,02	W-ŁVI	0,0198
331		331		N	2,0052
332	1,9830	332	1,98	W-ŁVI	0,0191

332		332		N	1,9639
333	2,0280	333	2,01	W-ŁVI	0,0217
333		333		N	2,0063
334	1,9940	334	1,97	W-ŁVI	0,0207
334		334		N	1,9733
335	2,0740	335	2,05	W-ŁVI	0,0248
335		335		N	2,0492
336	2,0390	336	2,01	W-ŁVI	0,0272
336		336		N	2,0118
337	1,9980	337	1,97	W-ŁVI	0,0305
337		337		N	1,9675
338	1,9710	338	1,94	W-ŁVI	0,0391
338		338		N	1,9319
339	1,2010	339	1,16	W-ŁVI	0,0498
339		339		N	1,1512
340	1,9360	340	1,94	N	1,9360
341	2,0150	341	2,01	N	2,0150
342	2,0310	342	2,03	N	2,0310
343	2,0600	343	2,06	N	2,0600
344	1,9900	344	1,99	N	1,9900
345	2,0040	345	2,00	N	2,0040
346	2,0180	346	2,02	N	2,0180
348	1,9540	348	1,95	N	1,9540
349	2,0430	349	2,04	N	2,0430
350	1,8930	350	1,89	N	1,8930
351	2,0410	351	2,04	N	2,0410
352	2,0870	352	2,09	N	2,0870
353	1,9690	353	1,97	N	1,9690
354	2,0260	354	2,03	N	2,0260
355	2,0700	355	2,07	N	2,0700
356	1,9710	356	1,97	N	1,9682
356		356		W-ŁV	0,0028
357	1,9920	357	1,99	N	1,9872
357		357		W-ŁV	0,0048
358	2,0270	358	2,03	N	2,0270
359	2,1020	359	2,10	N	2,1020
360	1,9770	360	1,98	N	1,9770
361	1,9760	361	1,98	N	1,9760
362	2,0210	362	2,02	N	2,0210
363	2,0180	363	2,02	N	2,0180
364	2,0070	364	2,01	N	2,0070
365	2,0060	365	2,01	N	2,0060
366	1,9870	366	1,99	N	1,9870
367	2,0060	367	2,01	N	2,0060
368	1,9570	368	1,96	N	1,9570
369	2,0150	369	2,01	N	2,0150

370	1,8920	370	1,89	N	1,8920
371	1,8850	371	1,88	N	1,8850
372	1,8750	372	1,85	W-ŁV	0,0281
372		372		N	1,8469
373	0,9990	373	0,92	W-ŁVI	0,1054
373		373		N	0,8936
514	1,2820	514	1,28	dr	1,2820
515	1,3420	515	1,34	dr	1,3420
196/1	1,5780	196/1	1,58	N	1,5780
196/2	1,5180	196/2	1,52	N	1,5180
21271/1	7,3700	374/127A1	7,37	W-ŁV	0,1301
21271/1		374/127A1		N	7,1215
21271/1		374/127A1		W-PsV	0,1184
21271/2	0,2800	375/127A2	0,28	W-ŁV	0,0017
21271/2		375/127A2		W-PsV	0,0635
21271/2		375/127A2		N	0,2148
347/1	0,9840	347/1	0,98	N	0,9840
347/2	0,9840	347/2	0,98	N	0,9840
Razem	183,8250		182,6900	Razem	183,8250

Z porównania wyżej podanych danych można wyciągnąć wniosek, że występują rozbieżności pomiędzy powierzchnią wykazaną w aktualnej ewidencji gruntów a ewidencją wykazaną w ewidencji archiwalnej oraz w numeracji dwóch działek ewidencyjnych, działki ewidencyjne nr 374/127A1 oraz 375/127A2 zmieniły swoje numery na 21271/1 i 21271/2. Różnice te powstały najprawdopodobniej w efekcie odnowienia operatu ewidencji gruntów, w wyniku której przeprowadzono nową klasyfikację gruntów różniącą się od klasyfikacji obowiązującej w dniu uznania rezerwatu. Ponadto wykazana w akcie prawnym uznającym rezerwat przyrody powierzchnia rezerwatu 184,92 ha różni się od sumy powierzchni działek ewidencyjnych wchodzących w skład tej formy ochrony przyrody. Przedstawiony w rozporządzeniu Ministra opis granicy rezerwatu poprzez wymienienie działek ewidencyjnych wchodzących w jego skład z równoległym podaniem jego powierzchni odbiegającej od sumy powierzchni tych działek, uniemożliwia ustalenie przyczyn powstania tej różnicy. Prawdopodobnie do powierzchni rezerwatu wliczono powierzchnię działek ewidencyjnych numer 496, 495, 494 i 495, które bezpośrednio graniczą z rezerwatem, lecz ostatecznie nie zostały włączone do niego. W celu uniknięcia powstania w przyszłości nieporozumień dotyczących różnicy pomiędzy powierzchnią wykazaną w niniejszym zarządzeniu a powierzchnią ewidencyjną przyjętą do zasobów geodezyjnych, należy wyjaśnić dodatkowo co następuje. Delegacja określona przepisem art. 13 ust. 3 ustawy

o ochronie przyrody przyznaje regionalnym dyrektorom ochrony środowiska prawo do określania nazwy rezerwatu, jego położenia lub przebiegu granicy, otuliny, jeżeli została wyznaczona, celu ochrony oraz rodzaju, typu i podtypu, a także sprawującego nadzór nad rezerwatem. Przepis ten nie uprawnia natomiast regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do określania powierzchni rezerwatu. Zakładając racjonalność ustawodawcy można przyjąć za tym przepisem, że brak upoważnienia regionalnych dyrektorów ochrony środowiska do ustalania powierzchni rezerwatu może wiązać się z tym, że powierzchnie rezerwatów stanowią sumę powierzchni działek ewidencyjnych wchodzących w jego skład. Prowadzona przez starostów ewidencja gruntów i budynków

jest powszechnie obowiązującym źródłem danych o gruntach. Przyjęte do zasobu geodezyjnego

i kartograficznego dane stanowią podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami czy też ewidencji gospodarstw rolnych. Uzupełnianie bazy danych ewidencyjnych, ich weryfikacja i tworzenie pełnego zakresu zbiorów danych ewidencyjnych, zgodnie z ustawowymi wymogami, leży w wyłącznej kompetencji rzeczowej starostów. Zmiana w ewidencji, np.: przy jej modernizacji, może być dokonywana wyłącznie przez osoby posiadające do tego uprawnienia zawodowe i odbywa się ona z udziałem stron, tj. osób, których interesu prawnego dotyczą dane ujawnione w ewidencji. Mają one prawo, w okresie wyłożenia projektu zmian, zgłaszać swoje uwagi i zastrzeżenia. Wskazać również należy, że ewidencja gruntów i budynków jest urzędowym źródłem informacji faktycznych, mającym swoje wykorzystanie w postępowaniach prowadzonych przez organy administracji publicznej. Dopóki dane te nie zostaną zmienione w stosownym trybie, dopóty

organy te są zobowiązane uwzględniać je w swoich postępowaniach. Wprowadzanie zatem w życie, przez nieupoważniony do tego organ administracji publicznej, powierzchni różniącej się

od powierzchni wykazywanej w powszechnie obowiązujących dokumentach, stanowiłoby wykroczenie poza ramy ustawowego upoważnienia. Uchwalane w sprawie rezerwatów przyrody zarządzenia regionalnych dyrektorów ochrony środowiska są wprawdzie powszechnie obowiązującymi aktami prawa miejscowego, jednak nie można za ich pośrednictwem określać czy też zmieniać danych geodezyjnych, jakimi są granice czy też powierzchnie działek ewidencyjnych (jednolita interpretacja granic rezerwatów przyrody może być zapewniona dzięki opisaniu ich po granicach działek ewidencyjnych). Bezspornym w przedmiocie projektu zarządzenia jest to, że postępowanie w sprawie rezerwatu przyrody nie doprowadziło do przesunięcia granic działek czy też samego rezerwatu. Jednym z założonych celów nowelizacji aktów prawnych uznających rezerwaty przyrody, jest doprowadzenie, przy wykorzystaniu dostępnych obecnie środków technicznych i stanu wiedzy w zakresie geodezji, zawartych w nich danych ewidencyjnych, do stanu odzwierciedlającego możliwie najdokładniej sytuację rzeczywistą odniesioną

do stanu na dzień uznania rezerwatu. Powierzchnia rezerwatu będzie zgodna ze stanem faktycznym, jeżeli nie będzie się różnić od powierzchni wykazywanej w dokumentacji geodezyjnej dla wchodzących w jego skład działek ewidencyjnych, określonej zgodnie ze stanem faktycznym na gruncie. Utrzymanie w niniejszym zarządzeniu stanu zgodnego z rzeczywistym nabiera szczególnego znaczenia, gdy weźmiemy pod uwagę również, że regionalni dyrektorzy ochrony środowiska nie posiadają służb uprawnionych do dokonywania pomiarów geodezyjnych, w celu wprowadzenia zmian do operatu ewidencji gruntów i budynków. W efekcie przeprowadzonych na potrzeby niniejszego zarządzenia analiz uzyskano różniące się między sobą powierzchnie rezerwatu, tj.: zgodną z wypisem z ewidencji gruntów pozyskanym z Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej wynoszącą 183,8250 ha oraz obliczoną za pomocą dostępnych środków elektronicznych, w oparciu o poligon opisany współrzędnymi punktów załamania granicy wynoszącą 184,44 ha, 185,66 ha i 184,564 ha. Przyjęto i podano

w projekcie zarządzenia za wytycznymi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powierzchnię obliczoną w oparciu o poligon opisany współrzędnymi punktów załamania granicy wynoszącą 184,44 ha. Uznano za zasadne wskazać przy tym równolegle w przypisie, że jest to powierzchnia mogąca odbiegać od powierzchni wynikającej z sumy działek ewidencyjnych wchodzących w skład rezerwatu, w celu wyeliminowania

ewentualnych nieporozumień, jakie mogą powstać w związku ze znalezieniem się w obiegu prawnym dwóch różniących się między sobą powierzchni dotyczących jednej działki ewidencyjnej. W związku z powyższym, wskazana w zarządzeniu powierzchnia nie stanowi faktycznej powierzchni rezerwatu, lecz winna być traktowana jako swojego rodzaju element zarządzenia charakteryzujący przybliżone jego położenie. Powierzchnia rezerwatu została obliczona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w oparciu o dane przestrzenne systemu informacji geograficznej, jako powierzchnia poligonu opisanego współrzędnymi punktów załamania granicy rezerwatu, w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992;

- 3) powierzchnia może różnić się od powierzchni ewidencyjnej przyjętej do zasobu geodezyjnego i kartograficznego Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej;
- 4) ustalenia rodzaju, typu i podtypu rezerwatu przyrody zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 roku w sprawie rodzaju, typów i podtypów rezerwatów (Dz. U. Nr 60, poz. 533).

Projekt zarządzenia został przesłany do zaopiniowania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W odpowiedzi Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wniósł następujące uwagi:

- 1) w § 1 ust. 1 należy przedstawić umiejscowienie w podziale administracyjnym kraju, zgodnie z porządkiem od ogóły do szczegółu (lub odwrotnie), a więc: województwo, powiat, gmina (gmina, powiat, województwo), nie jest także zrozumiale sformułowanie, że rezerwat stanowi obszar wód, łąk i nieużytków - zgodnie z wytycznymi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie redagowania zarządzeń regionalnego dyrektora ochrony środowiska dotyczących rezerwatów przyrody - w takim przypadku należy wskazać, że rezerwat „obejmuje obszar wód, łąk i nieużytków o powierzchni...”.

Przereadowano treść wskazanego przepisu;

- 2) w odnośniku 1 dot. sposoby liczenia powierzchni rezerwatu należy usunąć informacje nie mające charakteru normatywnego ani informacyjnego, a więc informację o możliwości różnicy między powierzchnią wskazaną w zarządzeniu a powierzchnią przyjętą do zasobu geodezyjnego i kartograficznego Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, zatem odnośnikowi należy nadać następujące brzmienie: „Powierzchnia rezerwatu została obliczona w oparciu o dane przestrzenne GIS, jako powierzchnia poligonu opisanego współrzędnymi punktów załamania granicy rezerwatu, w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992.”. Dodatkowe wyjaśnienia w tym zakresie należy zamieścić w uzasadnieniu zarządzenia.

Informacja o rozbieżności pomiędzy powierzchnią wykazaną w zarządzeniu a powierzchnią wynikającą z ewidencji gruntów, tak jak informacja o sposobie obliczenia powierzchni, ma charakter informacyjny i została zamieszczona w odnośniku do zarządzenia w celu uniknięcia powstania niejasności pomiędzy dwoma powszechnie obowiązującymi regulacjami, tj. zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i danymi przyjętymi do zasobu geodezyjnego i kartograficznego Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Informacja ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia przepisów art. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.) stanowiących, że nieruchomości znajdujące się w parkach narodowych lub rezerwach przyrody i służące bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody zwolnione są od podatku od nieruchomości. Zgodnie z art. 4 tej ustawy, podstawę opodatkowania gruntów stanowi ich powierzchnia. Stosownie do art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276) podstawą wymiaru podatków i świadczeń są dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Jest ona bowiem

urzędowym i wiążącym, w tym również organy administracji publicznej, źródłem informacji faktycznych wykorzystywanych w postępowaniach podatkowych i od tej reguły nie przewidziano żadnych wyjątków. Przy ustalaniu wysokości zobowiązania organy nie mogą stosować innej podstawy wymiaru niż wynikająca z ewidencji i stanowisko to jest gruntowane w orzecznictwie sądowym. O dokonaniu zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz terminie ich wprowadzenia decyduje starosta. Nie jest zatem kompetencją regionalnych dyrektorów ochrony środowiska podejmowanie działań w tym zakresie. Związek pomiędzy powierzchnią wykazaną

w zarządzeniu w sprawie rezerwatu przyrody i powierzchnią przyjętą do ewidencji gruntów uwidoczniony jest w przepisach art. 194 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325), stanowiących, że dokumenty urzędowe sporządzone w formie określonej przepisami prawa przez powołane do tego organy władzy publicznej stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Inaczej rzecz ujmując, skoro regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza urzędowo, że powierzchnia rezerwatu jest taka a nie inna, to jej wartość określona zarządzeniem stanowi dowód z dokumentu urzędowego. Wprowadzenie do obrotu prawnego dla jednego obszaru ewidencyjnego dwóch różniących się pomiędzy sobą powierzchni, może w konsekwencji sprawić, że staną się one nawzajem wykluczającymi się przeciwdowodami, utrudniającym ustalenie wymiaru zwolnienia z podatku. Mając na uwadze powyższe, w celu uniknięcia wątpliwości natury praktycznej w kwestiach rozmiaru zwolnienia z podatkowego z tytułu rezerwatu przyrody, uznano za zasadne zamieszczenie w przypisie do zarządzenia, akcie prawa miejscowego podlegającego ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego, informacji o różnicy w powierzchni. Tym niemniej, mając na względzie wniesioną uwagę, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie przeniósł z przypisu informację „*Powierzchnia może różnić się od powierzchni ewidencyjnej przyjętej do zasobu geodezyjnego i kartograficznego Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej*” do uzasadnienia zarządzenia;

3) brzmienie odnośnika 2 nie jest zgodnie z wytycznymi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przekazanyymi przy piśmie z dnia 6 kwietnia 2020 r., znak: DZPWO.600.10.2020.SW – zgodnie z tym pismem brzmienie odnośnika powinno być następujące: Niniejsze zarządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. Nr 161 poz. 1101), które utraciło moc z dniem 30 września 1999 r. na podstawie art. 105 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872) w związku z art. 80 pkt 7 lit. a ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668). W szczególności dodatkowe wyjaśnienia w zakresie konsekwencji wynikających z art. 153 ustawy o ochronie przyrody nie powinny się znajdować w tym odnośniku, a co najwyżej w uzasadnieniu do zarządzenia.

Zamieszczona w przypisie zarządzenia informacja jest zgodna z uwagami składanymi w ramach kontroli aktów prawa miejscowego ustanawianych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Ponadto Wojewoda uzgodnił projekt zarządzenia pod warunkiem zamieszczenia w przypisie dotyczącym statusu prawnego aktu wydanego w sprawie rezerwatu przyrody informacji o konsekwencji wynikających z art. 153 ustawy o ochronie przyrody;

4) odnośnie załącznika mapowego: na mapach działka nr 199 znajdująca się w rezerwacie ma inny kolor niż pozostałe działki w rezerwacie oraz inny niż kolor w legendzie do mapy, dodatkowo granica rezerwatu jest słabo widoczna na papierze oraz na mapie lokalizacyjnej – należy pogrubić linię lub znaczniki na linii.

Granice działek ewidencyjnych zostały zaprezentowane na załączniku mapowym jako obszary oznaczone symbolizacją w formie obrysu koloru czarnego bez wypełnienia.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego. Wojewoda w ramach uzgodnienia przedstawił do zarządzenia następujące uwagi.

1. Odnośniki w treści projektu powinny zostać oznaczone z nawiasem z prawej strony.

Brak nawiasu w odnośniku jest efektem błędu powstałego przy konwertowaniu zarządzenia z formatu XML do PDF.

2. Należy wziąć pod rozwagę czy odnośnik nr 1 nie powinien być elementem wyłącznie uzasadnienia, ponadto w odnośniku nr 1 należy rozwinąć skrót „GIS”.

Treść załącznika nr 1 *„Powierzchnia rezerwatu została obliczona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w oparciu o dane przestrzenne GIS, jako powierzchnia poligonu opisanego współrzędnymi punktów załamania granicy rezerwatu, w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992.”* została przeniesiona do uzasadnienia zarządzenia.

3. Należy usunąć Nr przy publikatorach urzędowych (w 3 miejscach).

Poprawiono w tym zakresie zarządzenie.

4. Po wyrazach „utraciło moc” usunąć wyraz „obowiązującą”.

Poprawiono w tym zakresie zarządzenie.

5. Należy uzupełnić informację w zakresie statusu prawnego aktu, z obecnie zaproponowanego brzmienia wynika, że po reformie administracji publicznej akt ten przestał obowiązywać, wobec powyższego należałoby doprecyzować informację poprzez dodanie zdania: „Stan taki nie oznacza likwidacji samego rezerwatu, gdyż poprzez art. 153 ustawy o ochronie przyrody z 2004 r. formy ochrony przyrody utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu tej ustawy.”.

Uzupełniono informację w zakresie statusu prawnego rezerwatu.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu ochrony będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela rezerwatu;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia, jako akt prawa miejscowego podlega na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą żadnych dodatkowych skutków finansowych zarówno dla budżetu państwa jak i dla jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem nie jest objęta prawem UE. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.